

לטוס בקייפ קוד – מאת רותי ריכטר

באמצע חודש ספטמבר השנה, נסעתי לטיול בעקבות הסתיו בצפון מזרח ארה"ב, ואח"כ לקובה.

חלק חשוב מתכנית הטיול היה לחוות את חווית ההטסה בארה"ב, שלפי כל תיאורי חברי הטייסים היא שונה באופן משמעותי מאשר כאן, בארצנו הקטנטונת. החוויה שהשאיירה בי את רישומה העמוק ביותר היתה הטיסה באזור קייפ קוד. קייפ קוד הוא חצי אי במדינת מסצ'וסטס. חצי האי משובץ בעיירות נופש קטנות ובחופים ארוכים מרהיבים, שהפכו אותו לאתר תיירותי מבוקש ויוקרתי. המקום היה אחד מנקודות ההתיישבות הראשונות בצפון אמריקה. העיירה פרובינסטאון

בקצהו הצפוני של חצי האי, היתה הראשונה שיושבה. משדה התעופה הקטן שלה המראתי לטיסה של 100 דקות סביב חצי האי. קייפ קוד מוקף איים רבים, שגם בהם התפתחו ישובי דיג וסחר, והפכו לאתרי תיירות יוקרתיים. אחד מהם: מרת'ס ויניארד, היה אתר נופש של משפ' קנדי, ושם גם מצאו את מותם, בתאונת מטוס, ג'ון פיצג'רלד הבן, אשתו קרוליין וגיסתו. את המטוס, ססנה 172, שכרתי מידי אמריקאי חביב, גדול מימדים ובעל זקן תיש, ששמו כמדומני בוב. יש לו משרד קטן בשדה ומטוס אחד, הססנה כאמור, ובו הוא מטיס מבקרים לטיסות כייף רומנטיות.

המטוס עמד בסמוך למשרד, מבריק ומצוחצח מבפנים ומבחוץ. היה זה למחרת יום כיפור, ובוב התלונן בפנינו כי אשתו היהודיה הכריחה אותו לצום ביום הזה, ובארוחה המפסקת לאכול גפילת-פיש ומרק עם לוקשים (ציטוט מדויק). (! נחמתי אותו שזה היה גם תפריט הסעודה שלנו.....) נגשתי למטוס והתחלתי לעשות בדיקות חיצוניות. הברנש לא הבין מה אני עושה - "בדקתי הכל!" הוא אמר.

הסברתי לו שבישראל הטייס הוא מפקד המטוס והוא אחראי לתקינותו ושלמותו טרם הטיסה. ואז בקשתי כוסית לניקוז. הוא הלך והביא לי צנצנת פרחים קטנה. אצלם מנקזים ישר לקרקע..... כשבקשתי לבדוק דלק, הוא הודיע שהמכלים מלאים. התעקשתי - אז הוא רץ והביא סולם ומדיד. "עכשיו אני מבין למה ניצחתם בכל המלחמות..." הוא אמר. "אתם כל כך יסודיים ועקשנים" .. נשאר רק הבדיקות בתא הטייס שאותם בצעתי לפי הספר של המטוס. בוב דווח לבקרה המרחבית על crazy woman ששעומדת להמריא. פרובינסטאון הוא מינחת. הנוהל הוא שלפני ההתיישרות מבצעים על הקרקע 360 מעלות ומוודעים שאין מטוסים בהקפה או בהנמכה לנחיתה. אחרי שוודעתי שהכל נקי, תוך כדי שידור עיוור התישרנו ו- המראנו.....

היה זה יום סתיו חמים ונעים. רוח קלה מאוד נשבה, השמיים היו נקיים יחסית, כחולים מאוד והראות מושלמת. יופי של יום לטיסה! מאחור ישבה ורדה חברתי שהיתה הצלמת שלנו ועשתה עבודה מצוינת! הנוף מדהים ביופיו.....הים בגוונים של כחול, תכלת וטורקיז והמים צלולים כבדולח. מאות איים שלווים מתערסלים בשמש הסתיו. עיירות קטנות מבצצות מבעד לירוק. אגמים רבים פזורים ביניהן ומנקדים את הירוק בגוון כחול עמוק. רצועות חול זהוב נמתחות לאורך חצי האי ובהיקף האיים הקטנים שמסביב. סירות דיגיים, יכטות וספינות לבנות מפרש עוגנות במעגנים קטנים ובמזחים הצמודים לבתים מחודדי גגות. צפרים, כלבי ים, מגדלורים - יופי שאין לו סוף..... בוב הסביר מה רואות עינינו. הוא מתגורר באי כבר 30 שנה, בבית

מבודד. במזח שבסמוך עוגנת סירת דייג ויכטה גדולה. בקיץ הוא דג ומטיס את התיירים שמציפים את חצי האי. בחורף הוא שט למיאמי. חיים טובים, שקטים ומהנים. בעבר היה טייס בצבא האמריקאי ועבר גם את וייטנאם. עכשיו הוא מחפש את השקט והשלווה. בישראל בקר מספר פעמים, ואהב את שראה. במשך כל הטיסה, לבד מזמן ההמראה והנחיתה, לא שמענו ולא השמענו מילה אחת בקשר! הטייס אחראי לוודא שיש מטוסים אחרים באזור ואת מיקומם. אין הגבלה בגובה הטיסה ואין נתיבים.

ואני מתיחסת כמובן לאזור קייפ קוד בלבד. הגיע הזמן לחזור... חבל... אבל גם הדברים הטובים נגמרים מתי שהוא.... היינו כבר בצלע בסיס כשבוב שאג " מנוע מלא, תפני ל040 וטפסי לגובה 700 רגל ". כטייסת ממושמעת בצעתי את הוראותיו. רק אחרי שהתיצבתי בנתונים הוא הסביר שיש ליוויתנים באזור ואנחנו טסים לשם. לאחר כ-7 דקות ראינו אותם. בוב לקח את הסטיק והנמיך לגובה 0....נו טוב, הגזמתי...-150 200 רגל. היו שם מספר ליוויתנים עם צאציהם הקטנים. הם השתעשעו במים, קפצו קלות, והוציאו ראש זנב. חגנו סביבם מספר סיבובים והתרגשנו מן המראה המלבב. זהו

- חוזרים. חזרתי לנחיתה בגובה 500 רגל בפיינל ארוך. בוב נראה לי קצת מודאג לפני הנחיתה - מי יודע מה תעולל ה-crazy woman kn טוטו שלו. אבל הכל עבר בשלום והוא נראה מרוצה. ירדתי מן המטוס שיכורה מן המראות והיופי ונשבעתי לעצמי שזה

הביקור הראשון שלי בקייפ קוד אך לא האחרון.....

הצילומים באדיבות ורדה גיל